

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la respingerea cererii de recuzare a judecătorului Curții Supreme de Justiție Ion Malanciuc depusă de Vitalie Cotorobai,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Cotorobai împotriva Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

*(Dosarul nr. 3d-38/24
NR. PIGD 2-24066451-01-3d-18062024)*

Lipsa temeiurilor de recuzare a judecătorului, invocarea neîntemeiată a prevederilor art. 50 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

14 februarie 2025

Textul corespunde originalului

Soluționând cererea depusă de Vitalie Cotorobai cu privire la recuzarea judecătorului Curții Supreme de Justiție Ion Malanciuc de la examinarea cauzei.

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 18 iunie 2024, Vitalie Cotorobai a depus la Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 225/17 din 07 mai 2024 „Cu privire la cererea de demisie din funcție a judecătorului Vitalie Cotorobai de la Curtea de Apel Chișinău” și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii de a emite hotărâre de demitere a judecătorului Vitalie Cotorobai din data de 24 iulie 2024.

2. La 23 ianuarie 2025, Vitalie Cotorobai a depus cerere de recuzare a judecătorului Curții Supreme de Justiție Ion Malanciuc de la examinarea cauzei de contencios administrativ nr. 3d-38/24.

3. În motivarea cererii de recuzare, Vitalie Cotorobai a susținut că recent, întâmplător, a aflat că soția sa, XXXXXX, a avut-o ca elevă pe XXXXXX (Dombrovan), fiindu-i profesoară și dirigintă în perioada când aceasta î-și făcea studiile la liceul „XXXXXX” din mun. Chișinău. Astfel, din cele relatate de soție, atât pe parcursul studiilor, cât și după absolvirea instituției liceale și până în prezent, ea menține legătura, fiind în relații, dacă nu de prietenie, atunci amicale cu fosta elevă, care s-a adevărit a fi soția judecătorului Ion Malanciuc. Relația de prietenie sau, cel puțin amicală, poate fi stabilită urmare a analizei surselor din rețelele sociale. Și, deoarece realitatea din prezent demonstrează că influența informațiilor din rețelele sociale este extrem de majoră, pentru a evita eventualele speculații, precum și pentru a proteja reputația judecătorului Ion Malanciuc și a evita eventualele consecințe negative sau, cel puțin, nefaste în privința magistratului (or, este convins că nu cunoaște, după cum până acum nu a cunoscut nici el despre relația dintre soțiile lor), a conchis necesitatea înaintării prezentei propuneri de recuzare.

4. Subsecvent, a accentuat că, deși situația invocată în prezenta cerere pentru recuzarea judecătorului Ion Malanciuc poate părea, la prima vedere, una banală, datorită realităților existente în societatea noastră, atitudinea și opiniile din societate privind statutul, comportamentul și activitatea magistraților, este necesar a fi

comunicate circumstanțele sus-descrie, iar privitor la posibilitatea ca judecătorul vizat în cererea de recuzare să participe ori nu în continuare la examinarea actualului litigiu să decidă completul de judecată desemnat în acest sens și, astfel, vor fi eliminate și înlăturate toate eventualele riscuri care pot fi invocate în posibila viciere a prezentei proceduri judiciare.

5. Prin opinia depusă asupra cererii de recuzare a judecătorului Curții Supreme de Justiție Ion Malanciuc înaintată de Vitalie Cotorobai, Consiliul Superior al Magistraturii a lăsat la discreția instanței soluționarea temeiniciei acesteia.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

6. Art. 202 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Judecătorul care examinează acțiunea în contencios administrativ trebuie să se abțină sau poate fi recuzat în baza temeiurilor prevăzute la art.49 și 50.”

7. Art. 49 alin.(1) lit.a)-f), alin. (2), (3) lit.a)-d) și alin.(4) din Codul administrativ:

„(1) Într-o procedură administrativă, pentru o autoritate publică nu au dreptul să acționeze persoanele care:

- a) înseși au statut de participant la procedura administrativă;
- b) sînt membri de familie ai unui participant;
- c) în virtutea legii sau în baza procurii/împuternicirii în baza semnăturii electronice, reprezintă în general sau în această procedură administrativă un participant;
- d) sînt membri de familie ai reprezentantului unui participant în această procedură administrativă;
- e) desfășoară activitate remunerată la un participant al procedurii administrative sau activează la el în calitate de membru al consiliului de conducere, al consiliului de supraveghere sau al unui alt organ de acest gen. Această prevedere nu se aplică persoanelor angajate la o instituție de drept public participantă la procedura administrativă;
- f) în chestiunea respectivă au întocmit o expertiză sau au acționat în mod similar în afara calității lor funcționale/de serviciu.

(2) Persoana care, prin activitate sau decizie, poate avea nemijlocit avantaje sau dezavantaje este asimilată participantului. Această prevedere nu se aplică dacă avantajul sau dezavantajul se bazează doar pe faptul că cineva face parte dintr-un grup de populație sau grup profesional ale cărui interese comune sînt atinse de chestiunea în cauză.

(3) Membru de familie în sensul alin.(1) lit.b) și d) sînt:

- a) logodnicul/logodnica;
- b) soțul/soția;
- c) ruda sau afînul pe linie dreaptă sau colaterală pînă la gradul IV inclusiv;
- d) persoanele care printr-un raport de îngrijire creat pe o durată mai îndelungată sînt legate unele de altele ca părinți cu copilul (părinți educatori și copil îngrijit).

(4) Persoanele indicate la alin.(3) se consideră membri de familie și atunci cînd căsătoria pe care se întemeia relația sau comunitatea domestică nu mai există dacă persoanele sînt legate în continuare între ele ca soț și soție sau ca părinți și copil.”

8. Art. 50 alin. (1) și (2) lit.a)-d) din Codul administrativ:

„(1) Pentru o autoritate publică într-o procedură administrativă nu pot acționa, de asemenea, persoanele în privința cărora există un motiv de justificare a neîncrederii față de o exercitare imparțială a funcției.

(2) Motivul indicat la alin.(1) poate exista, în special, atunci cînd persoana care acționează pentru autoritatea publică:

- a) întreține relații personale strânse cu un participant la procedura administrativă ori cu reprezentantul legal sau împuternicit al acestuia;
- b) și-a expus părerea în public în mod depreciativ sau într-un alt mod ce poate fi contestat în privința unui participant la această procedură;
- c) și-a expus părerea în public cu privire la finalitatea procedurii sau la aprecierea probelor pînă la încheierea procedurii;
- d) are un interes economic sau personal față de rezultatul procedurii administrative.”

9. Art. 50 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecătorul care judecă cauza urmează a fi recuzat dacă:

- e) are un interes personal, direct sau indirect, în soluționarea cauzei ori există alte împrejurări care pun la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea lui.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

10. Analizând circumstanțele expuse în cererea de recuzare în coroborare cu normele de drept citate supra, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de Vitalie Cotorobai, drept temeuri de recuzare a judecătorului Ion Malanciuc de la judecarea prezentei cauze, nu cad sub incidența cel puțin a unuia din temeiurile prevăzute de art. 50 din Codul administrativ.

11. Aici, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că pentru a asigura deplina obiectivitate în îndeplinirea actului de justiție și a proteja drepturile părților, legiuitorul a prevăzut în mod expres cazurile în care magistratul, datorită unor împrejurări de natură personală, nu poate participa la judecarea unui dosar precum și formele procesuale de rezolvare a unei astfel de situații.

12. Așadar, reiterând dispozițiile art. 202 alin. (1), în coroborare cu art.50 alin.(2) din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că motivul invocat de Vitalie Cotorobai precum că soția sa, XXXXXX, a avut-o ca elevă pe XXXXXX (Dombrovan), soția judecătorului Ion Malanciuc, fiindu-i profesoară și dirigintă în perioada când aceasta î-și făcea studiile la liceul „XXXXXX” din mun. Chișinău, iar atât pe parcursul studiilor, cât și după absolvirea instituției liceale și până în prezent, ea menține legătura, fiind în relații, dacă nu de prietenie, atunci amicale cu fosta elevă, nu se încadrează în dispozițiile legislației în vigoare și respectiv, nu constituie un impediment al magistratului recuzat la participarea examinării prezentei cauze. Or, faptul existenței unor asemenea relații nu a fost probat, dar chiar și în condițiile existenței probabile a unor asemenea relații, acestea nu sunt de natură să influențeze decizia magistratului, odată ce în virtutea art.1 alin.(1)-(4) din Legea nr.544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, puterea judecătorească se exercită numai prin instanță judecătorească în persoana judecătorului, unicul purtător al acestei puteri. Judecătorul este persoana investită constituțional cu atribuții de îndeplinire a justiției, pe care le execută în baza legii. Judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili și se supun numai legii. Judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără niciun fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare.

Organizarea ierarhică a jurisdicțiilor nu poate aduce atingere independenței individuale a judecătorului.

13. Potrivit Codului de Conduită Judiciară de la Bangalore 2001, (adoptat de Grupul Judiciar pentru Întărirea Integrității Justiției, revizuit la Masa Rotundă a Președinților Curților Supreme ținută la Palatul Păcii, Haga, 25-26 noiembrie 2002), prin independența judecătorului - se înțelege inclusiv independența individuală și instituțională, care presupune printre altele că judecătorii sunt independenți unii față de ceilalți. Nici o organizare ierarhică a justiției și nici o diferență de grad sau rang nu poate afecta în vreun mod dreptul unui judecător de a pronunța hotărâri în mod liber, fără a fi influențat de considerații sau influențe extrinseci.

14. Judecătorul trebuie să își exercite funcția judiciară în mod independent, pe baza propriei aprecieri a faptelor și în concordanță cu spiritul legii, fără influențe externe, sugestii, presiuni, amenințări și fără vreun amestec, direct sau indirect, indiferent de la cine ar proveni și sub ce motiv.

15. Astfel, motivele invocate drept temeuri de recuzare a judecătorului Ion Malanciuc nu se referă la circumstanțe care pot pune la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea magistratului nominalizat la judecarea cauzei, după cum prevăd dispozițiile art. 49 și art. 50 din Codul administrativ.

16. De altfel, dreptul la recuzarea/abținerea judecătorilor în temeuri prevăzute de lege constituie o garanție a independenței și imparțialității instanței de judecată.

17. Ordinea procesuală a soluționării cererilor de recuzare/abținere a judecătorilor, precum și limitele impuse de lege pentru admiterea recuzărilor/abținerilor urmează să contracareze abuzurile justițiabililor și să creeze un echilibru necesar pentru înfăptuirea efectivă a justiției.

18. Imparțialitatea judecătorilor s-ar defini prin absența prejudecăților sau a părerilor preconcepute. Din perspectiva art. 6 paragraful 1 al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului indică că imparțialitatea unui tribunal trebuie determinată potrivit unui demers subiectiv și a unuia obiectiv, analizate în raport cu fiecare magistrat din complet (cauza Klein și alții vs. Olanda).

19. Conform criteriului subiectiv, imparțialitatea personală a fiecărui judecător al completului este prezumată până la proba contrară, astfel că cel care invocă încălcarea art. 6 din Convenție trebuie să facă dovada că judecătorul a fost influențat în mod personal, că a avut interes să soluționeze cauza într-un anumit mod.

20. Criteriului obiectiv presupune analiza existenței unor fapte determinate și verificabile care pot ridica îndoieli cu privire la imparțialitatea judecătorului, independent de comportamentul său personal. Se are în vedere deci competența sa funcțională. Scopul acestei analize este acela de a se stabili dacă judecătorul a oferit garanții suficiente pentru a elimina orice dubiu legitim în cauza respectivă.

21. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, la caz, nu se atestă temeuri justificative care pot pune la îndoială

imparțialitatea și obiectivitatea judecătorului Ion Malanciuc la examinarea acțiunii de contencios administrativ depuse de Vitalie Cotorobai.

22. Din considerentele expuse și având în vedere faptul că cererea de recuzare a judecătorului Curții Supreme de Justiție, Ion Malanciuc, depusă de Vitalie Cotorobai este neîntemeiată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a o respinge.

23. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 202 alin. (4) și 230 din Codul administrativ, art. 52-53 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge cererea de recuzare a judecătorului Curții Supreme de Justiție, Ion Malanciuc depusă de Vitalie Cotorobai, în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Cotorobai împotriva Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă